

ระพี อุทัยเศรษฐะกุล 2551: ความรุนแรงในวรรณคดีเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน
 ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีไทย) สาขาวิชาวรรณคดีไทย ภาควิชาวรรณคดี
 ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุดา อารัมภีร์, อ.ค. 187 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวรรณคดีเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน โดยศึกษาในประเด็นของ
 ความรุนแรงที่ปรากฏอยู่โดยทั่วไป วิธีการสร้างความรุนแรง และผลของความรุนแรงที่มีต่อด้านต่างๆ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ในฐานะที่เป็น วรรณคดีไทยที่มีความสำคัญ
 และมีประโยชน์แก่ผู้อ่านเป็นอย่างยิ่ง เสภาเรื่องนี้จัดเป็นเพชรน้ำเอกในวรรณคดีไทย วรรณคดีสโมสรในสมัย
 รัชกาลที่ 6 ได้ตัดสินให้เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนเป็นยอดของกลอนสุภาพ วรรณคดีไทยเรื่องนี้เป็นที่รู้จักและ
 ได้รับความนิยมนิยชมอย่างแพร่หลายตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เพราะนอกจากเนื้อเรื่องที่สมจริงและสนุกสนานแล้ว ยัง
 สะท้อนให้เห็นชีวิต สังคมและวัฒนธรรมของคนไทยในสมัยที่แต่งเสภาเรื่องนี้โดยละเอียดอีกด้วย

การศึกษาพบว่า เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน มีความรุนแรงปรากฏอยู่โดยตลอดทั้งเรื่อง ความรุนแรงนี้
 เองเป็นส่วนที่ทำให้เรื่องราวดำเนินไปอย่างเข้มข้น เร้าอารมณ์ความรู้สึกชวนให้ติดตามและมีความสมจริง ยิ่งไป
 กว่านั้น ความรุนแรงยังมีส่วนทำให้เรื่องราวของตัวละครพลิกผันไป จนกลายเป็นเรื่องราวที่มีความ
 สลับซับซ้อนสืบเนื่องกันไปตลอดทั้งเรื่อง กวีสร้างสาเหตุและที่มาของความรุนแรงขึ้น ได้อย่างสมเหตุสมผล
 ประกอบกับการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสร้างภาพความรุนแรงทำให้เรื่องราวต่างๆ สมจริงเป็นอย่างมาก

ผลของความรุนแรงนั้นมีทั้งต่อตัวละครในเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ซึ่งกวีได้แสดงให้เห็นผลของการ
 กระทำรุนแรงอย่างชัดเจน ผลต่อตัวบทช่วยสร้างอารมณ์สะท้อนใจและช่วยเพิ่มความเข้มข้น สร้างสีสันให้แก่
 เนื้อเรื่อง ทั้งยังนำไปสู่ข้อคิดที่ไม่ควรมองข้าม คือ ตัวละครแต่ละตัวที่แก้ไขปัญหาด้วยวิธีการรุนแรง มักได้รับความ
 ทุกข์ไม่มีผู้ใดได้รับความสุขเลย และศึกษาความรุนแรงจากละครโทรทัศน์ของไทยในปัจจุบัน 4 เรื่อง
 ได้แก่ เรื่องจัญไรรัก แรมพิศวาส สงครามนางฟ้า และสวรรค์เบี่ยง ซึ่งทำให้เห็นว่าความนิยมเรื่องราวที่เป็นความ
 รุนแรงนั้น อาจจะส่งผลสืบเนื่องต่อการสร้างนิยามในการนำเสนอความบันเทิงของคนไทยในสมัยปัจจุบันก็
 เป็นได้

Rapee Outceptrakool 2008: Violence in Sebha Khun – Chan Khun – Phan. Master of Arts (Thai Literature), Major Field: Thai Literature, Department of Literature. Thesis Advisor: Assistant Professor Yada Arampee, Ph.D. 187 pages.

The objective of this research is to examine Thai classical literature “Sebha Khun – Chan Khun – Phan” in view of violence presentation throughout the story, including its cause, its motive and its impact in general.

The objective of this research is to study and examine Thai classical literature “Sepha Khun - Chang Khun - Phaen” in term of its significance and benefits to the readers. This long poem “sepha” of Khun - Chang Khun - Phaen is praised to be the real “Gem” of Thai literature whereas the Literature Club in King Rama VI reign had voted and rewarded the most outstanding Thai literature in long poem category. This piece of work is still well recognized and popular to the public despite challenges of time due to its main theme which represents not only realistic events, rational incidents, pleasant and amusing circumstances, but also illustrates the way of life, social and culture of the people of that period in details.

The findings suggests that most activities or incidents in Sepha Khun - Chang Khun - Phaen, were presented in form of violence which became the main theme of the story. The realistic violent actions and incidents could successfully captivate the attraction and provoke excitement to the readers throughout the story. Furthermore, the violence became the key factor which influenced or drove the life of all characters to face or proceed with different unpredictable destiny or complicated outcome and consequences. The poet wisely created the causes and key points supported these violent circumstances with credibility and rationality in addition to the application of various techniques in description of violent incidents to successfully allure the readers.

The impact of violence on the characters in the “Sepha Khun - Chang Khun - Phaen” as described by the poet clearly presented that the consequences in the colorful story and theme not only led to emotional and attractive, persuasive effects on readers, but more importantly, it clearly confirmed that the method of problem solving by violence as decided by the characters generally led to suffering, miseries and unhappiness and none was favored by happiness. Based on the study of contemporary 4 TV soap operas including Jum-leoi-rak (the prisoner of love), Ram-pissawas (the dark side of passion), Songkram-nangfa (the war of angels) and Sawan-bieng (the downturn of heaven), the findings indicated that the favor of violence of viewers might influence the preference in presentation decision of today’s Thai entertainment media.